

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
1027 Budapest, Tölgyfa u. 1-3.
2.M.3237/2015/8.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	III / 741-0 / 2016
Érkezett:	2016 ÁPR 12.
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	b

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

[REDACTED] által képviselt

[REDACTED] rendű felpereseknek

[REDACTED] jogtanácsos által képviselt

Készenléti Rendőrség (1101 Budapest, Kerepesi út 47-49.) alperes ellen

szolgálati időpótlék különbözet megfizetése iránt előterjesztett kereseti kérelme folytán meghozta a következő

v é g z é s t:

A bíróság a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 155/B. §-ban biztosított jogkörénél fogva

i n d í t v á n y o z z a

a Belügyminisztérium irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (R.) 89. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak egyedi normakontroll eljárás során történő felülvizsgálatát az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 25. §-a alapján.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

1./ Az Alkotmánybíróság hatáskörét megállapító, illetőleg az indítványozó jogosultságát megalapozó Alaptörvény és törvényi rendelkezések.

Magyarország Alaptörvényének 24. cikke (2) bekezdésének b./ pontja értelmében az Alkotmánybíróság bírói kezdeményezésre soron kívül, de legkésőbb 90 napon belül felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját. Ugyanezen cikk (3) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a (2) bekezdés b./ pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályt, vagy jogszabályi rendelkezést.

Az Abtv. 25. §-a úgy rendelkezik, ha a bírónak az előtte folyamatban lévő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek Alaptörvény ellenességét észleli, a bírósági eljárás felfüggesztése mellett az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b./ pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabályi rendelkezés Alaptörvény ellenességének megállapítását, illetve az Alaptörvény ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

A bíróság a Pp. 155/B. §-a alapján az Alkotmánybíróságnak a jogszabályi rendelkezés Alaptörvény ellenességének megállapítására irányuló eljárását az Abtv.-ben foglalt szabályok szerint hivatalból, vagy kérelemre kezdeményezheti. A bíróság ezen eljárását az a fél kezdeményezheti, aki szerint a folyamatban lévő ügyében alkalmazandó jogszabály Alaptörvény ellenes.

A fenti jogszabályi rendelkezések alapján a jelen bírói indítvány alapját a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 2.M.3237/2015. számon folyamatban lévő per felpereseinek kezdeményezése képezi.

2./ Az eljárás megindításának indokai:

A bíróság előtt a 2.M.3237/2015. számon folyamatban lévő per tárgya a felperesek által az alperesnél benyújtott szolgálati panaszok tárgyában született határozatok megváltoztatása, amelyek tekintetében a felperesek vitatják a szolgálati időpótlék szempontjából figyelembe vehető szolgálati idő kezdő időpontjaként a munkáltató által történő megállapított időpontot, ebből következően az őket szolgálati időpótlék címén illető illetményrész összegét.

A felperesek a kereseti kérelemben azt állítják, hogy az alperes szolgálati időpótlék alapját képező szolgálati idejük kezdő időpontját a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban új Hszt.) rendelkezéseibe ütközően állapította meg. Ennek következtében az egyes időtartamokhoz megállapított szolgálati időpótlék mértéke is

téves. A felperesek követelésük jogalapjaként az új Hszt. 156. § (1) bekezdését, a 280. § (1) bekezdésének g./ pontját, illetve az új Hszt. indokolását jelölték meg.

A fentiekre tekintettel a felperesek az általuk megjelölt szolgálati időpótlék alapján járó pénzösszeg és annak kamatai, valamint perköltség megfizetése iránt terjesztettek elő kereseti kérelmet.

A sérelmezett határozatok a felperesek szolgálati időpótlékre jogosultságát a Belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi, igazgatási rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (továbbiakban BM rendelet) 89. § (1) és (2) bekezdése alapján állapította meg, figyelemmel az új Hszt. 280. § (1) bekezdésének g./ pontjára, az új Hszt. 351. § (1) bekezdésének e./ pontjára, továbbá az új Hszt. 352. § b./ pontjának 2. alpontjára hivatkozással.

Az R. 89. § (2) bekezdésének első fordulata szerint az Hszt. 280. § (1) bekezdés g./ pontja alkalmazásában az (1) bekezdés a-d./ pontja szempontjából a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (régí Hszt.) 326-329. §-a alapján kell megállapítani a szolgálati időt. Az a-d./ pontokban megjelölt szempontok a felmentési idő, végkielégítés, pótszabadság és jubileumi jutalom. A régí Hszt. 326. § (1) bekezdése szerint a felmentési idő, a végkielégítés, a pótszabadság mértéke, a jubileumi jutalom és a leszerelési segély szempontjából a törvény hatályba lépése előtt a fegyveres szervek állományában hivatásos szolgálati viszonyban eltöltött és beszámított szolgálati időt, szolgálati viszonyban töltött időnek kell elismerni.

Az R. 89. § (2) bekezdésének második fordulata szerint az (1) bekezdés e./ pontja szempontjából a régí Hszt. 100/A. § (2) bekezdésében meghatározott időt kell figyelembe venni. Az e./ pontban meghatározott szempont a szolgálati időpótlék. A régí Hszt. 100/A. § (2) bekezdése pedig azt mondja ki, hogy a szolgálati időpótlékre jogosultság szempontjából kizárólag a kedvezményesen számított szolgálati idő nélküli, ténylegesen hivatásos állományban eltöltött idő vehető figyelembe.

A régí Hszt. 326. § (3) bekezdése szerint a tényleges hivatásos szolgálati viszonyban töltött idő a hivatásos állományba vétel napjától a szolgálati viszony megszűnésének napjáig tart, továbbá a tényleges hivatásos szolgálati időbe a 2012. január 1. előtt hatályos szabályok alapján számított kedvezményesen szolgálati időt is be kell számítani. A 100/A. § (2) bekezdésében nevesítette a jogszabály azt, hogy a szolgálati időpótlékre jogosultság szempontjából a kedvezményesen számított szolgálati idő nem vehető figyelembe.

A panaszt elbíráló sérelmezett határozatok tehát a jogszabályi rendelkezéseket úgy értelmezik, hogy a szolgálati idő megállapítása felmentési idő, végkielégítés, pótszabadság és jubileumi jutalom, valamint a szolgálati időpótlék tekintetében eltérő szempontok, eltérő számítás szerint történik.

Az alperes a perben hivatkozik arra, hogy a határozatok a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek megfelelnek, így arra is, hogy a Hszt. 352. § b./ pontjának 2.

alpontja is a szolgálati időpótlék beszámítása körében egyértelműen a régi Hszt. 100/A. §-ra utal.

A felperesek kezdeményezték, hogy a bíróság forduljon az Alkotmánybírósághoz a Belügyminisztérium irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) Belügyminisztériumi rendelet (R.) 89. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak Alaptörvény-ellenességének egyedi normakontroll keretében történő vizsgálata érdekében. A bíróság a felperesek indítványát megalapozottnak találta, ezért a 2.M.1258/2015. számú per tárgyalását felfüggesztette és az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezéséről határozott a 2.M.1258/2015/14. számú végzésében.

3./ Az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezés:

A Hszt. 156. § (1) bekezdése értelmében a szolgálati időpótlék a hivatásos állomány tagját szolgálati viszonyban eltöltött 10 évtől kezdődően megillető, a szolgálatban eltöltött 5 évenként növekvő mértékű, a rendvédelmi illetményalap meghatározott százalékában megállapított illetményelem. A szolgálati időpótlék mértékét a 10. melléklet tartalmazza. A szolgálati időpótlékre jogosultságot a hivatásos szolgálati idő figyelembevételével kell megállapítani.

A Hszt. 280. § (1) bekezdés a.-h./ pontjában foglalt rendelkezések szólnak arról, ahol a Hszt. hivatásos szolgálati időről rendelkezik, milyen időtartamokat kell szolgálati időként figyelembe venni.

A Hszt. 280. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezések rögzítik, ahol a Hszt. tényleges szolgálati időről rendelkezik, milyen időtartamokat kell szolgálati időként figyelembe venni.

A Hszt. 280. § (1) bekezdéséhez fűzött, törvény alkotói indokolás értelmében, a törvény megkülönbözteti a hivatásos szolgálati időt és a tényleges szolgálati időt és az egyes jogintézményeknél rögzíti, hogy mely fogalomra tekintettel kell a szolgálati időt számítani. A hivatásos szolgálati idő irányadó a felmentési idő, a végkielégítésre jogosultság, a pótszabadság, a szolgálati időpótlékre való jogosultságra, a jubileumi jutalomra való jogosultság szempontjából.

A Hszt. 280. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések értelmezéséből és az ahhoz fűzött törvényi indoklásból az állapítható meg, hogy azonos szolgálati időtartam számítás alapján kell megállapítani a felmentési időre, a végkielégítés jogosultság, valamint a szolgálati időpótlékre való jogosultság kezdő időpontját.

Az R. 89. § (1) bekezdése értelmében a hivatásos állományba történő kinevezéskor meg kell állapítani a Hszt. 280. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a./ pontja alapján

- a./ a felmentési időt,
- b./ a végkielégítés,
- c./ a pótszabadság,
- d./ a jubileumi jutalom,

e./ a szolgálati időpótlék szempontjából a hivatásos állomány tagjának hivatásos szolgálati idejét

a (2) bekezdése értelmében a Hszt. 280. § (1) bekezdés g./ pontja alkalmazásában az (1) bekezdés a.-d./ pontja szempontjából a régi Hszt. 326-329. §-a alapján beszámított szolgálati időt, az (1) bekezdés e./ pontja szempontjából a régi Hszt. 100/A. § (2) bekezdésében meghatározott időt kell figyelembe venni.

A fentiekben idézett rendelkezések értelmezése és összevetése alapján az állapítható meg, hogy érdemben és tartalmilag a rendelet vonatkozó rendelkezései a már hatályon kívül helyezett Hszt. 100/A. § (2) bekezdésében foglaltakra hivatkozással, a ténylegesen hivatásos állományban eltöltött időre (tényleges szolgálati időre) szűkíti a szolgálati időpótlékre való jogosultság szempontjából beszámítható időtartamot, eltérően a felmentési idő, végkielégítés, pótszabadság, illetve jubileumi jutalom jogosultság szempontjából beszámítható időtartamtól (hivatásos szolgálati időtől).

Fentiekből következően az R. 89. § (1) bekezdése, a Hszt.-ben adott felhatalmazás hiányában, a bekezdésben megjelölt Hszt. rendelkezéseihez nem kapcsolódóan határoz meg rendelkezéseket, az R. 89. § (2) bekezdésében meghatározott rendelkezés pedig a Hszt.-ben adott felhatalmazás hiányában, a Hszt. 156. § (1) bekezdésébe, valamint a 280. § (1) bekezdésébe ütközik.

Az R. 89. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés érdemben és tartalmilag a Hszt. 156. § (1) bekezdésébe, a 280. § (1) bekezdésébe ütközően, a szolgálati időpótlékre való jogosultságot nem a hivatásos szolgálati idő figyelembevételével, hanem a tényleges szolgálati idő figyelembevételével állapítja meg.

Felmerül az, amennyiben a törvényalkotónak az lett volna a célja, szándéka, hogy a szolgálati időpótlékre való jogosultságot ne a hivatásos szolgálati idő figyelembevételével, hanem a tényleges szolgálati idő figyelembevételével állapítsa meg, úgy a Hszt. 156. § (1) bekezdésében a jogalkotói szándékot egyértelműen rögzítette volna.

4./ Az Alaptörvény megsértett rendelkezései és az Alaptörvény-ellenesség indokolása.

Magyarország Alaptörvénye T. cikk (2) bekezdése szerint jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a (3) bekezdése értelmében a jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

Az Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdése alapján a Kormány feladatkörében eljárva, törvényben nem szabályozott tárgykörben, illetve törvényben kapott felhatalmazás alapján rendeletet alkot, a (4) bekezdés értelmében kormányrendelet e törvénnyel nem lehet ellentétes.

A fentieken túl a jogszabályi rendelkezés közvetetten az Alaptörvény R.) cikkének (2) bekezdésébe is ütközik, amely azt mondja ki, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

Az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdése előírása szerint a Kormány tagja törvényben, vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan, vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank Elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.

A rendelet rendelkezéseit megtekintve az állapítható meg, hogy a Belügyminiszter a Hszt. 341. § (1) bekezdés 6.b./ alpontjában, c./ alpontjában, d./ alpontjában, e./ alpontjában, f./ alpontjában, 7. pontjában, 14. pontjában, 19. pontjában, 20.a-b-c./ alpontjában, valamint 26. pontjában foglaltakra kapott felhatalmazást a rendelet megalkotására.

A Hszt. 341. § (1) bekezdésének hivatkozott pontjait és alpontjait megtekintve az látszik megállapíthatónak, hogy a Belügyminiszter nem kapott arra törvényi felhatalmazást, hogy az általa megalkotott miniszteri rendeletben a szolgálati időpótlékra való jogosultság tekintetében a Hszt.-ben foglalt rendelkezéstől eltérően, a rendelkezésben foglaltakat szűkítve, a hivatásos szolgálati idő helyett, a tényleges szolgálati idő alapján határozza meg a szolgálati időpótlékra való jogosultság szempontjából beszámítandó szolgálati időtartamot.

A belügyminiszter ilyen felhatalmazást az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései alapján nem is kaphatott.

Megjegyzendő, hogy a régi Hszt. végrehajtására kiadott miniszteri rendeletek egyike sem tartalmazott a szolgálati idő megállapítása, módosítása, igazolása tárgykor alatt a régi Hszt.-vel ellentétes rendelkezéseket, ennek keretében a régi Hszt.-vel ellentétesen hivatásos, illetve a tényleges szolgálati idő megállapítására vonatkozó rendelkezéseket.

A korábbi miniszteri rendeletek kizárólag a szolgálati idő tekintetében technikai, számítástechnikai rendelkezéseket tartalmaztak, a beszámítható idő összeadására, az évekre történő átszámítására, a szolgálati idő nyilvántartására, módosítására vonatkozóan.

Az Alaptörvény 28. cikke értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.

Mindezek alapján az indítványozó álláspontja az, hogy az R. 89. § (1) bekezdés rendelkezései a már hatályon kívül lévő régi Hszt. 100/A. § (2) bekezdésében foglaltakra hivatkozással a ténylegesen hivatásos állományban eltöltött időre szűkíti a szolgálati időpótlékra való jogosultság szempontjából beszámítható időtartamot, eltérően a felmentési idő, végkielégítés, pótszabadság, illetve a jubileumi jutalom jogosultság szempontjából beszámítható időtartamtól. Az R. 89. § (1) bekezdése a Hszt.-ben adott felhatalmazás hiányában a bekezdésben megjelölt Hszt.

rendelkezéseihez nem kapcsolódóan határoz meg előírásokat, az R. 89. § (2) bekezdésben meghatározott rendelkezés pedig a Hszt.-ben adott felhatalmazás hiányában a Hszt. 156. § (1) bekezdésbe, valamint 280. § (1) bekezdésbe ütközik.

Az R. 89. § (2) bekezdésben foglalt rendelkezés érdemben és tartalmilag a Hszt. 156. § (1) bekezdésbe, a 280. § (1) bekezdésbe ütközően a szolgálati időpótlékra való jogosultságot nem a hivatásos szolgálati idő figyelembevételével, hanem a tényleges szolgálati idő figyelembevételével állapítja meg.

Fentiekből következően a támadott jogszabály az Alaptörvény már hivatkozott rendelkezéseibe ütközik.

K é r e l e m:

A bíróság a fenti kifejtett indokok alapján kéri az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az R. 89. § (1) bekezdése és 89. § (2) bekezdése Alaptörvény ellenességét, e jogszabályhelyeket semmisítse meg.

A bíróság kéri továbbá, a támadott jogszabályhely alkalmazásának kizárását a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 2.M.3237/2015. számon folyamatban lévő eljárásban.

Budapesten, 2016. március hó 21. napján

dr. Gaál Julianna s.k.
eljáró bíró

A kiadmány hitelesül:

kiadó

